

til Enighed, men Tiden er jo langt fremskredet, det er vi heller ikke blinde for. Og det er meget store Lovgivningsopgaver, der bliver læsset over paa den nuværende Rigsdag. Den nuværende Regering minder i den Henseende ganske om Lakaj Erik i Jeppe paa Bjerget: Den har ikkun store Anslag, den ønsker, om jeg saa maa sige, at reformere paa alle mulige Omraader, inden den, det ske forhaabentlig snart, lægger sig til Hvile. Om det nu er saa nødvendigt, at alt her i Landet paa alle mulige Omraader skal reformeres, inden det nuværende Ministerium gaar, er jeg ikke fuldt saa sikker paa som det ærede Ministerium selv. Hvad specielt det foreliggende Lovforslag angaar, vil jeg sige, at blandt de nuværende Ministre er der ingen, jeg med større Tillid vil se en Lov lagt i Hænderne paa end netop den ærede Handelsminister.

Lewinsky: Der gælder om dette Lovforslag noget lignende som om det, vi nys behandlede, at Formaalet med det maa være at skabe saa betryggende Regler for denne Virksomhed som muligt, saaledes at ket Publikum, der benytter disse Kasser, kan være saa vel betrygget, som ske kan. I det hele taget har Forholdet i Grunden været dette, at overfor disse Institutioner har det været et rent Tillidsforhold, der har bestaaet, og man maa sige, at i det hele og store har dette Tillidsforhold hidtil ikke svigtet. Der har dog af og til været Katastrofer, og naar en saadan har opskræmmet Sindene, har Staten maattet træde til og søge at skaffe Orden i det Kaos, der var opstaaet. Det bevirker, at jeg i nogen Grad vilde anse det for det naturligste, om denne Virksomhed i højere Grad blev lagt ind under Statens Ledelse og Kontrol. Naar det er galt, er det dog Staten, der maa træde til. Og der er ogsaa en anden Side ved denne Virksomhed, nemlig de store Kapitalophobninger, der finder Sted i disse Banker, hvorved en vældig Magt lægges i Hænderne paa en lille Kreds. Jeg kan ikke se bedre, end at det kan have sine Farer. Lige i de sidste Dage har man jo set Ønsker komme frem fra enkelte konservative Kredse om at benytte denne Magt overfor Staten paa en Maade, som man fra demokratisk Side maa anse for i høj Grad udemokratisk. Det er i og for sig ikke saa forunderligt, at saadanne Tanker kan komme frem fra konservativ Side om nu, da den privilegerede Valgret er forsvundet og den almindelige Valgret er kommet til Magten, at benytte Kapitalmagten som en Art Overrigsdag. Men et

saadant Forsøg maa man fra demokratisk Side modsætte sig og søge at hindre. Der kan derfor fra Statens Side være god Grund til at søge i højere Grad at faa Magt og Kontrol over disse Virksomheder. Jeg vil derfor henstille, at man i det kommende Udvalg vil overveje at give Staten en saa stor Indflydelse, som heldigt vilde være. Jeg erkender, at man ved Ansættelse af Bankinspektøren er inde paa noget i den Retning at søge at skabe en Kontrol, men jeg er paa den anden Side klar over, at man vistnok har nødig at gaa langt videre i Retning af at sikre sig Kontrol paa dette Omraade.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget har jeg ligesom det ærede Medlem (Dalsgaard), der talte paa Venstres Vegne, fæstet mig ved den forandrede Bestemmelse om nye Bankers Oprettelse, der gaar ud paa en Forøgelse af den Aktiekapital, der kræves. Der er, saa vidt jeg ved, 150 Banker i Øjeblikket, og over en Trediedel af dem har en Aktiekapital, som er betydelig under de nu foreslaaede 200.000 Kr. Vi ved jo, at i den senere Tid har en enkelt Storbank slugt forskellige Banker omkring i Provinserne. En saadan Bevægelse vil man muligvis søge at imødegaa ved Oprettelsen af nye Banker, fordi Storbankerne ikke vil staa som virkelige Repræsentanter for de lokale Interesser. Men saadanne nye Bankers Stiftelse ude omkring vil vanskeliggøre ved Fordringen om, at Aktiekapitalen skal være saa høj.

I det tidligere Lovforslag var der nogle Bestemmelser med Hensyn til Revisionen, som her er forandrede. I det Lovforslag, som blev vedtaget af Folketinget, og vistnok ogsaa i Landstingets Vedtagelse, bestemtes det, at Revisorerne ikke maatte være i Bankens Tjeneste eller være Medlemmer af dens Bestyrelse og ej heller maatte staa i Tjenesteforhold til eller være beslægtede eller besvogrede i nærmere Grad end Søkendebørn med noget Medlem af Direktionen eller med Bogholderen. I det foreliggende Lovforslag har man indskrænket sig til den Bestemmelse, at Revisorerne ikke maa staa i Bankens Tjeneste. Jeg er noget i Tvivl, om ikke den tidligere Affattelse er heldigere; det har dog sin store Betydning, at Revisorerne staa saa frit som muligt.

Der fandtes endvidere i det tidligere Lovforslag den Bestemmelse, at Direktionen var pligtig til at meddele Revisorerne enhver Oplysning, de forlangte, angaaende Bankens Virksomhed. Denne Bestemmelse er fuldstændig udeladt i det foreliggende Lovforslag. Det vilde vist være heldigt,